

ANTE KUDUZ

skice
objekti

STUDIO GALERIJE °FORUM°

Na prethodnoj samostalnoj izložbi u Galeriji „Forum” Ante Kuduz je pokazao niz crteža iz ciklusa „Grad” jasnih konstruktivnih karakteristika i aluzija na arhitektonske nacрте. Ali urbano tkivo je njegova davna, kažimo tako, inspiracija ili čak opsesija, jer je mnoge grafike i kolaže strukturirao poput spletova ulica i kuća, na način maketa i modela za neke utopijske građevine. Osim toga, njegove površine oduvijek imaju iluzionističke prodore, naznake treće dimenzije, te predstavljaju — kako sam već jednom zapisao — „poziv oku kao prethodnici koraka”. Nije nimalo slučajno, dakle, što se oblici s Kuduzovih listova sada uzdižu u prostor i tom svojom elevacijom odlučno zaposjedaju ambijent. Istina, ni ovom se prigodom ne nude koraku da zade među njih, ali zahtijevaju ophod i obilaženje kako bismo ih dokraja upoznali, izbijaju iz nedovoljno zbiljne im plohe da ih okupa stvarna svjetlost sa svojim sjenama.

Zanimljiva je koincidencija da skoro istovremeno s realizacijom ovih objekata, definitivnih verzija nekih virtualnih oblika što su dugo bili „zatočeni” na papirnatom planu, Ante Kuduz pokazuje (u galeriji „Spektar”) i svoje slikarske, crtačke i grafičke početke. Upravo u trenutku dok sabire i radikalizira iskustva svoje konstruktivističke orijentacije, otkriva publici vlastita ishodišta (1962–65) u znaku dvojbi između enformela i geometrizma, između materije i strukture. Stanovita suprotstavljenost aktualne faze i ranih radova ista je ova dvojnost koju otkrivaju i sama djela Kuduzova postakademskog snalaženja, pa se nameće digresija o autorovu stvaralačkom startu. To više jer mislimo da su se dihotomija egzaktnosti i emocija i napetost između linearnog poretka i dubinskih projekcija pokazale vrlo plodnima te bitno doprinijele da neka poglavlja Kuduzova opusa ne završe u suhoj primjeni načela ili na pukom ornamentu.

Nastojeci ranih šezdesetih godina odrediti se prema zahtjevima trenutka Kuduz je prihvatio latentni poziv za redom i strogom organizacijom plohe, a pritom se nije odrekao ni osobnog, afektivnog rukopisa ni gustih namaza pigmenta. Neko je vrijeme njegovo traženje čvršćeg poretka elemenata izgledalo pomalo mehaničko: kao nasilna interpolacija nizova krutih čestica na žitku i elastičnu podlogu (serije „zubatih” trokuta), da bi ubrzo došao do prirodnog obrata: uspostavljanja jasnih i preglednih cjelina (krugova, kvadrata, spirala) unutar

kojih je mogao slobodno razmahati svoju oblikovnu invenciju. U prvi mah izgleda paradoksalnim, ali tek kad je sebi nametnuo određene okvire osigurao je nesmetan protok crtovlja i mrlja. Naime, da bi mogao sabrano „obrađivati svoj vrt” trebao ga je najprije omediti i ograditi. U Kuduzovu apstrahiranom zemljovidu nije bilo organski uraslih razdjelnih gomila, „gromača” i „baština”, pa je on svoje područje morao mjernički rasparcelirati i „meliorirati”, premrežiti ga puteljcima i kanalima, odnosno meridijanima i paralelama radi lakšeg snalaženja. Na presjecištima apscisa i ordinata rastvorio se tako irealni prostor, mentalnih koliko i fizičkih protega. Relativiziranje svih mjera i bilo kakvih asocijacija bitno je odredilo ontičku samosvojnost Kuduzovih „kadrova” i „ekrana”, pa su se oni nametnuli kao autonomna bića koja pulsiraju isključivo prema diktatu autorove imaginacije.

Naime nikakve dvojbe da je umjetnik svjesno žrtvovao neke od vrlina svojih početaka. Kategorički imperativ čistoće i stila zahtijevao je svoj obol i prinesene su mu čitave dionice kolorističke game (upravo one najdublje i najtananije) i mnogo od neposrednosti geste. Međutim, i u kartezijanskom rasteru Kuduzovih novih objekata ostalo je još iracionalne podloge. Kavezi i krletke zvučno obojenih žica ne tvore egzaktno geometrijske figure nego potiču na zamišljanje drugih prostora iza granice videnoga (s ponekim, katkad i naivnim optičkim varkama). Oni nisu autotelične skulpture nego prostorni crteži omeđenih pretenzija; dakle, samo dijelom su namijenjeni aktualnom „uživanju i trošenju”, a dijelom evociraju ranije Kuduzove prostorne artikulacije ili najavljuju njegove buduće ambijentalne zahvate. Prihvatimo ih onako kako ih sam autor shvaća: kao trenutak sabiranja i kao mjesto sabranosti.

BIOGRAFIJA

ANTE KUDUZ rođen je 14. 6. 1935. u Vrlici.

U Zagrebu je završio: 1956. Školu primjenjene umjetnosti, 1961. Akademiju likovnih umjetnosti, 1964. specijalku za grafiku kod profesora Detonija.

Izvanredni je profesor na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu.

Živi i radi u Zagrebu, Vrbanićeva 17.

SAMOSTALNE IZLOŽBE

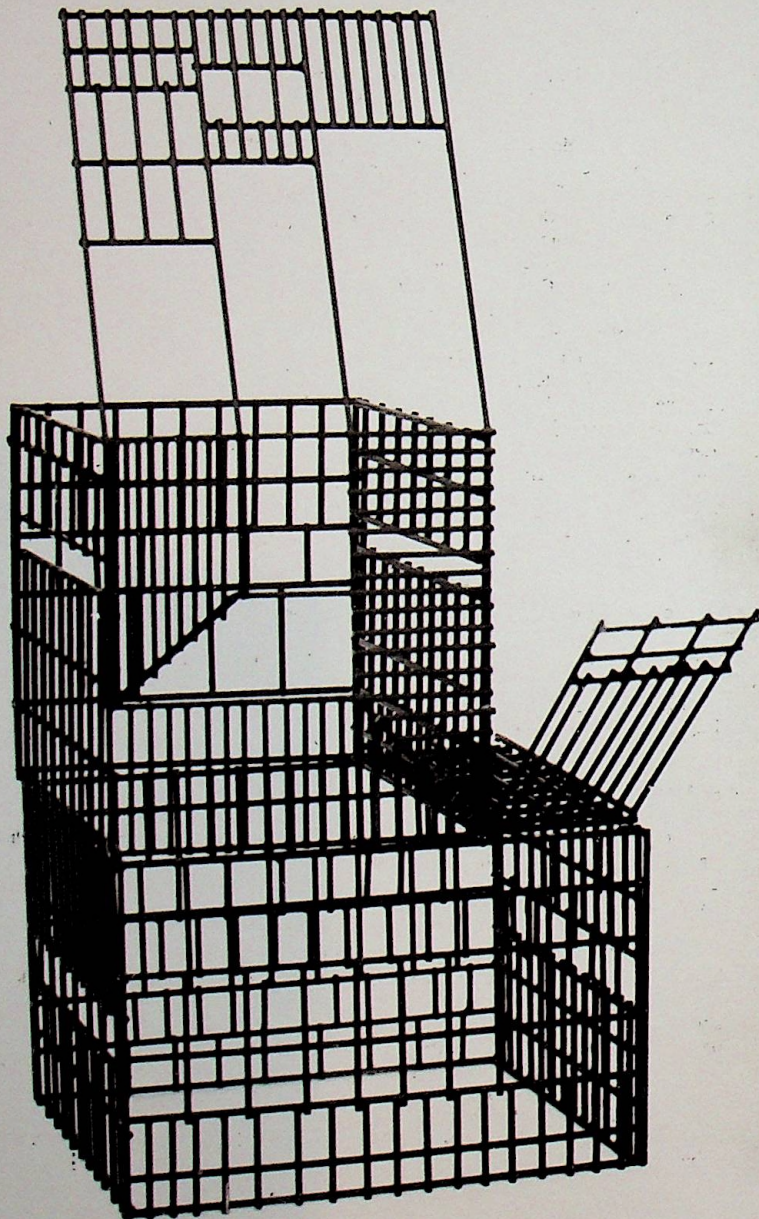
- 1965. Beograd, Galerija Kolarčevog narodnog univerziteta, Stockholm, ABF-Sveagalleriet
- 1966. Huskvarna, var Konstgard (s Marekom Oberlander, Poljska)
- 1967. Zagreb, Galerija Studentskog centra
Graz, Galerie beim Minoritensaal (s Brankom Miljušem)
Zagreb, Klub omladine „Josip Kulušić“
- 1970. Zagreb, Galerija Forum
Zagreb, Salon uredske opreme „Mladost“
Split, Galerija umjetnina
Dubrovnik, Umjetnička galerija (s Miroslavom Šutejom)
- 1971. Beograd, Galerija Grafički kolektiv
- 1972. Vinkovci, Galerija umjetnosti — Likovni salon
- 1973. Zagreb, Galerija Forum
Osijek, Galerija likovnih umjetnosti
Ljubljana, Mala galerija
Skopje, Centar za kultura i informacii na grad Skopje, Izložbeni salon
- 1974. Split, Galerija umjetnina (s Ivanom Kuduzom)
- 1975. Labin, Narodni muzej Labin
Hvar, Galerija na Bankete
- 1977. Novi Sad, Mali likovni salon
- 1978. Zagreb, Galerija Forum
Osijek, Galerija Zodiak
Sibenik, Muzej grada Sibenika
Rijeka, Moderna galerija, Maribor, Umetnostna galerija, Kopriwnica, Muzej grada Kopriwnice,
Brčko, Umjetnička galerija „Rizah Stetić“: Ante Kuduz, Miroslav Šutej, Šime Vulas
- 1978/79. Ljubljana, Galerija Labirint
- 1979. Zagreb, Galerija Spektar: Ante Kuduz, Miroslav Šutej, Šime Vulas
- 1980. Haag, Galerija M
Zagreb, Galerija Spektar
Zagreb, Studio galerije Forum

NAGRADE

- 1965. Slovenj Gradec, Otkupna nagrada za crtež, na izložbi: „Mir, humanost i prijateljstvo“
- 1967. Zagreb, Nagrada za grafiku „7 sekretara SKOJ-a“
- 1968. Zagreb, Nagrada Muzeja savremene umetnosti Beograd na „1 zagrebačkoj izložbi jugoslavenskog crteža“
- 1969. Zagreb, Nagrada 2. salona mladih
Acireale, Otkupna nagrada na „III rassegna internazionale d'arte“
- 1970. Zagreb, Otkupna nagrada Matice Srpske, Novi Sad, na „6 zagrebačkoj izložbi jugoslavenske grafike“
Zagreb, Nagrada za grafiku 5. zagrebačkog salona
- 1971. Banja Luka, Prva nagrada za grafiku 5. jesenjeg salona
- 1972. Zagreb, Nagrada kolonije Počitelj na „7. zagrebačkoj izložbi jugoslavenske grafike“
- 1973. Ljubljana, Otkupna nagrada Moderne galerije Zagreb na „10. međunarodnom biennalu grafike“
- 1974. Zadar, Treća nagrada Plavog salona
- 1978. Rijeka, Otkupna nagrada RSIZ-a kulture SR Hrvatske na VI Međunarodnoj izložbi originalnog crteža

SKICE — OBJEKTI od 1—17 (1979—80) MATERIJAL: METAL

Objekte izveo Krešo Osrečki

SGF

STUDIO GALERIJE FORUM
CENTAR ZA KULTURU I INFORMACIJE ZAGREBA

Preradovićeva 5/II

28. IV. – 16. V. 1980.

Izdavač:

STUDIO GALERIJE FORUM
CENTAR ZA KULTURU I INFORMACIJE ZAGREBA, PRERADOVIĆEVA 5

Za izdavača:

DUŠKO PAVLOVIĆ

Urednik kataloga:

VIŠNJA KNEZOCI – DABAC

Grafičko oblikovanje:

FEDOR LIČIJA

Fotografije:

MARIJA BRAUT

Tisak:

SVEUČILIŠNA NAKLADA LIBER, ZAGREB

Naklada:

400 komada

Izdanje: 1980.